

Libuše Mikešová – scénář k rozhlasové reportáži

Jsme žákyně Biskupského gymnázia v Českých Budějovicích a v rámci projektu Příběhy našich sousedů jsme se vydaly za paní Libuší Mikešovou, která nám vyprávěla, jaké to bylo prožívat dětství během druhé světové války. Narodila se 27.11.1933. Většinu života strávila v Suchém Vrbném. Když začínala druhá světová válka, šla do první třídy. Pamatuje si, že se učili česky i německy.

1: 58 – 2:09 „Nás tam učitelé učili o knížce Hitlera Mein Kampf. A to byla pro německý národ, to byla bible.“

2:20 – 2:23 „To jsme museli odříkávat i“.

Za druhé světové války, když byli u moci nacisté, měli také přísný zákaz poslouchat zahraniční rádio.

3:10 - 3: 34 „Takový to starý rádio jsme měli, že jo, a tam se poslouchali stanice, a na tom knoflíku bylo takový kolečko, a tam to bylo německy a česky, že pod pohružkou smrti se nesmí poslouchat cizina.“

3: 48 – 3:57 „Můj tatínek samozřejmě to tam potichu ladil a poslouchal a já měla hrozný strach, když jsem si to tam přečetla.“

Vzpomíná, jak, když jí bylo sedm nebo osm let, přecházela po lávce, která vede nad kolejemi.

5:11 – 5:45 „To jsem šla s rodiči, a dole stál nákladní vlak, jak jsou ty vagóny otevřený, a tatínek říkal, nekoukej se tam, nekoukej se tam, a tam převáželi ty uvězněný z těch koncentračních táborů, a já tam samozřejmě mrkla, zvědavá holka, osmiletá, ne, tak jak tam byli našlapaní úplně, hubení, ruce vyzáblí.“

Další z hrozných zážitků paní Libuše byl, když byly na konci války bombardovány České Budějovice.

Po vyhlášení poplachu utíkala s rodiči, se sestrou a s dalšími lidmi z okolí přes pole k Dobré vodě směrem od Budějovic, aby byli co nejdál od města.

0:34 – 0:49 „Hrozný bylo slyšet ten hukot těch letadel, který se zdál ohromující, pak to svištění těch bomb a výbuch. To jsme vždycky padali k zemi. „

Protože se počítalo s dalšími nálety, nevrátili se do města, ale zůstali bydlet u příbuzných na Třebotovicku. Tam ji čekala další dramatická chvíle.

1:30 – 1:53 „Jsme viděli z okna té půdy souboj amerických a německých stíhaček. Jak nalítávaly na sebe, střílely po sobě. „

Pozorovali, jak byla jedna ze stíhaček sestřelena. Až později se dozvěděli, že to byla americká stíhačka. Její pilot má dodnes v místě pomník.

Naše pamětnice by si přála, aby ve světě nebylo tolik nenávisti, a aby převládaly dobré vztahy v rodině.